

Ruuantuotanto hiilineutraaliksi hiilimarkkinoiden ja päästökompensaation avulla (RUUHI) TP2: Tilusjärjestelyiden tiekartta

Kirsikka Riekkinen, Olga Penkkilä, Juho Valtiala, Ida Rouhiainen

Maa- ja metsätalousministeriön rahoittama Hiilestä kiinni -kehittämishanke

Maa- ja metsätalousministeriö

6 Tiekartta

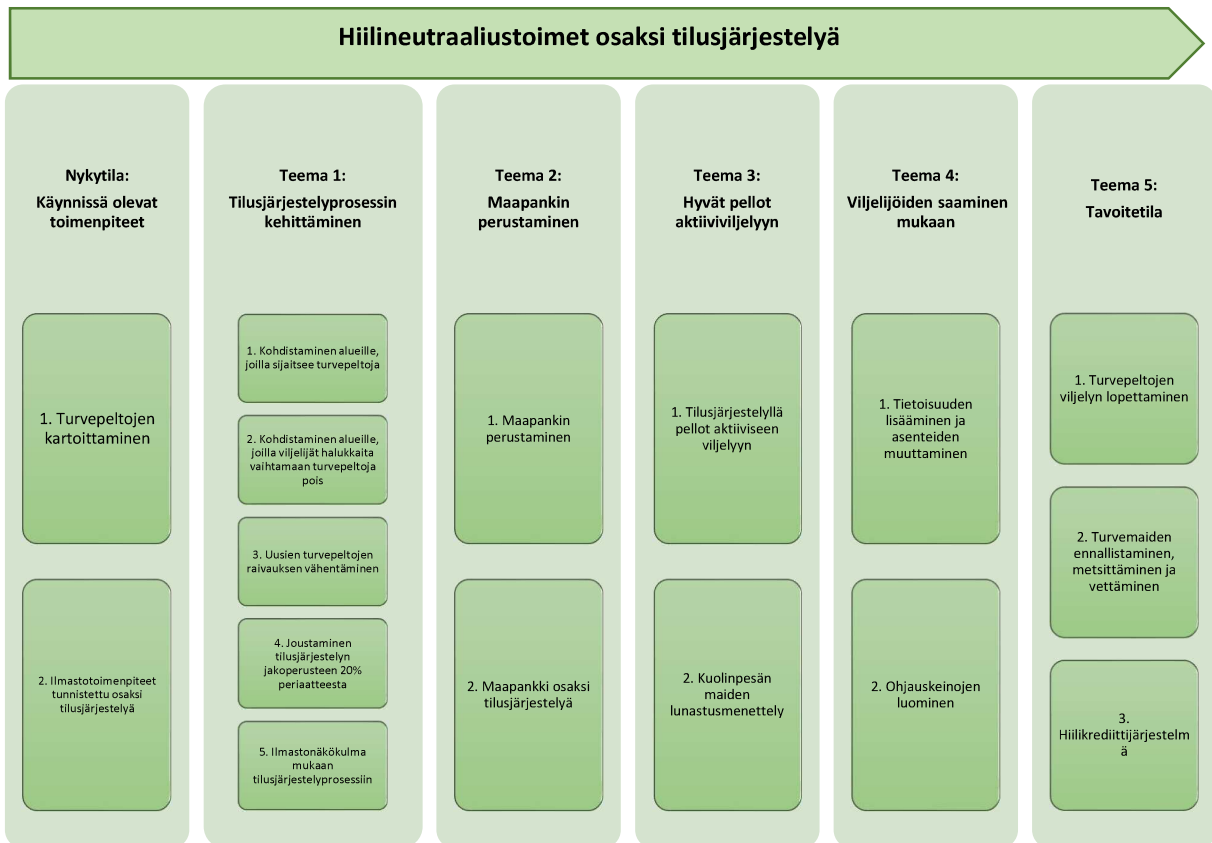
Tässä luvussa esitellään tutkimuksen pohjalta synteesisä luotu tiekartta siihen, miten hiilineutraaliustoimet voitaisiin tuoda osaksi tilusjärjestelyjä nykyistä laajemmin. Tiekartta on laadittu luvussa 5 esitellyn haastattelututkimuksen pohjalta. Tiekartan laatimisessa on lisäksi hyödynnetty tässä tutkimuksessa käsiteltyä kirjallisuusaineistoa ja luvussa 4 esiteltyä kyselytutkimusta. Tiekartassa määritellään tavoite ja toimenpiteet tavoitteisiin pääsemiseksi. Toimenpiteet on jaettu teemoihin.

Tiekartan päätavoite on, että hiilineutraaliustoimet saadaan osaksi tilusjärjestelyjä.

Tiekartan tavoite pohjautuu tämän tutkimuksen tavoitteisiin, eikä ole noussut tutkimuksen asiantuntijahaastatteluista. Tutkimuksen tavoitteena oli löytää keinoja, miten maankäytön keinoin, esimerkiksi tilusjärjestelyllä ja maapankkitoiminnalla, voitaisiin siirtää heikkotuottoisia turvepeltolohkoja pois viljelystä ennallistettavaksi ja metsitettäväksi. Samalla selvitettiin edellytyksiä siihen, miten muita ilmastovisaita keinoja, kuten turvemaiden salaojitusta voitaisiin toteuttaa osana tilusjärjestelyitä nykyistä enemmän. Tiekartta esittää toimenpiteet, miten hiilineutraaliustoimet tuodaan osaksi tilusjärjestelyjä.

6.1 Toimenpiteet

Tiekartassa esitetään toimenpiteitä, miten yllä esitettyyn tavoitteeseen voidaan päästä. Toimenpiteet on jaettu teemoihin. Osa toimenpiteistä on toteutettavissa nopeammin ja osan toteuttaminen vaatisi muutoksia lainsäädäntöön ja nykyisiin tilusjärjestelyprosessin käytäntöihin, tai mahdollisia lisäselvityksiä. Tiekartassa (Kuvaaja 3) esitetyt toimenpiteet avataan alla tarkemmin teemoittain.

Kuvaaja 3. Hiilineutraaliustoimet osaksi tilusjärjestelyä. Tiekartta toimenpiteittäin esitettynä.

Nykytila: käynnissä olevat toimenpiteet

Toimenpide 1. Turvepeltojen kartoittaminen

Jotta heikkotuottoisia turvepeltoja olisi mahdollista saada pois viljelystä, on tärkeää tietää, kuinka paljon turvepeltoja on ja missä päin Suomea sopivat peltolohkot sijaitsevat. Luonnonvarakeskus on kartoittanut Suomen turvepeltoja muun muassa PeltoOptimi-hankkeessa (osa OPAL-Life-hanketta). PeltoOptimi-hankkeen tavoitteena oli tuottaa Suomen peltojen tuotantokykykartoitus ja laatia peltojen tuotantokykyyn ja perusominaisuuksiin perustuva luokittelukriteeristö. Osana hanketta kehitettiin PeltoOptimi-työkalu, jonka avulla voidaan tunnistaa turvepeltoja. (Peltonen-Sainio ym. 2018; Peltonen-Sainio ym. 2019) Tärkeänä toimenpiteenä tiekartassa tunnistettiin, että kartoitustöiden tulokset tulee saada laajasti käyttöön osaksi Maanmittauslaitoksen toteuttamaa tilusjärjestelyprosessia.

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli löytää keinoja, miten heikkotuottoisia turvepeltolohkoja voitaisiin siirtää pois viljelystä ennallistettavaksi ja metsitettäväksi. Tämä vaatii toimenpiteenä myös selkeän kriteeristön luomista heikkotuottoisten turvepeltolohkojen tunnistamiseen.

Toimenpide 2. Ilmastotoimet tunnistettu tärkeäksi osaksi tilusjärjestelyä

Turvepelloilla on valtava potentiaali maatalouden hiilidioksidikaasupäästöjen vähentämiseksi. Maanmittauslaitos voi jo nykyisin huomioida ilmastotoimia osana tilusjärjestelyä, mutta toimet on tärkeää saada laajemmin osaksi tilusjärjestelyprosessia.

Kaikissa haastatteluissa tunnistettiin, että tilusjärjestelyillä voidaan saavuttaa ilmastohyötyjä. Asiantuntijahaastatteluissa korostettiin, että ruuan tuotannon edellytysten ja kiinteistörakenteen parantaminen ovat tilusjärjestelyissä edelleen oleellisia, mutta rinnalle tilusjärjestelytoimintaan halutaan myös maankäyttöön liittyvien ilmastoasioiden edistäminen, on se sitten ilmastokosteikkojen perustamista tai heikkotuottoisten turvepeltojen ennallistamista. Haastatteluissa tunnistettiin, että isoimmat mahdollisuudet hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi tilusjärjestelyissä liittyvät turvepeltojen poistamiseen viljelystä.

Maanmittauslaitoksella on tällä hetkellä käynnissä peltopankkipilotti, jossa ostetaan maa-alueita, joita käytetään ilmastotoimenpiteiden toteuttamiseen vaadittaviin maajärjestelyihin tilusjärjestelyssä.

Teema 1. Tilusjärjestelyprosessin kehittäminen

Toimenpide 1. Tilusjärjestelyjen kohdistaminen alueille, joilla sijaitsee turvepeltoja.

Tilusjärjestelyt tulisi kohdistaa alueille, joilla sijaitsee turvepeltoja. Tässä kohdistamisessa ja turvepeltojen tunnistuksessa hyödynnetään muun muassa Luonnonvarakeskuksen tekemiä turvepeltojen kartoituksia.

Toimenpide 2. Tilusjärjestelyjen kohdistaminen alueille, joilla viljelijät olisivat halukkaita vaihtamaan turvepeltoja pois.

Tilusjärjestelyjen tulisi edelleen olla viljelijälähtöisiä, jolloin viljelijöiden pitää itse haluta osallistua tilusjärjestelyyn. Tilusjärjestelyt on tarkoituksenmukaista kohdistaa alueille, joilla viljelijät olisivat halukkaita vaihtamaan omistamiaan turvepeltoja pois. Näin olisi mahdollista saada turvepeltoja siirrettyä pois viljelystä.

Toimenpide 3. Uusien turvepeltojen raivauksen vähentäminen

Kasvihuonekaasupäästöjä syntyy raivattaessa turvemaata viljelykäyttöön. Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi tärkeintä olisikin vähentää tai lopettaa turvemaametsien raivaaminen pelloksi (Viitala ym. 2022). Tilusjärjestelyillä peltojen kiinteistörakennetta voidaan parantaa. Peltojen tehokas tilusrakenne vähentää uuden pellon raivaustarvetta, ja näin ollen osaltaan hillitsee uusien turvepeltojen raivaamista ja päästöjen vapautumista. Myös Ilmava-hankkeessa tunnistettiin maankäyttösektorin konkreettisena ilmastotoimenpiteenä, että uusien peltojen raivaustarvetta voidaan vähentää viljelijälähtöisillä tilusjärjestelyillä, viljelijöiden välisillä tilusvaihoilla ja pitkäaikaisemmilla vuokrasopimuksilla (Lehtonen ym. 2021).

Toimenpide 4. Tilusjärjestelyn jakoperusteen 20% periaatteesta joustaminen

Haastatteluissa nousi merkittävimpänä nykylainsäädännön asettamana reunaehtona esiin se, että tilusjärjestelyssä maanomistajan taloudellinen asema ei saa muuttua merkittävästi eli ei

saa tapahtua saantoja. Lähtökohtaisesti jokaisen tilusjärjestelyn osakkaan tulee saada tiluksia niin, että hänen luovuttamiensa ja saamiensa tilusten arvot vastaavat toisiaan. Kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 77 § mahdollistaa tietyin edellytyksin tästä poikkeamisen. Jakoperusteen mukaan kiinteistölle tulevasta arvosta voidaan poiketa enintään 20 %, jos se on tärkeää tarkoituksenmukaisten kiinteistöjen muodostamiseksi eikä siitä aiheudu kenellekään osakkaalle huomattavaa haittaa. Osakkaan suostumuksella poikkeaminen voi olla edellä säädettyä suurempi. (Niskanen et al. 2021)

Maanmittauslaitoksen asiantuntijahaastattelussa nousi esille ajatus siitä, että tästä 20 prosentin periaatteesta pitäisi voida poiketa virkamiespäätöksellä siten, että määrätään rahakorvausta maanomistajien kesken maksettavaksi. Yksi haastateltu nosti lisäksi esiin verotuskäytänteiden tarkastelun niin, että ilmastotoimiin tähtäävät tilusjärjestelyratkaisut olisivat maanomistajille houkuttelevia.

Toimenpide 5. Ilmastonäkökulma mukaan tavalliseen tilusjärjestelyprosessiin.

Jotta ilmastoviisaita toimia voidaan toteuttaa osana tavallista tilusjärjestelyprosessia, mahdolliset keinot pitää ensin tunnistaa ja tämän jälkeen saada osaksi toimintatapoja. Maanmittauslaitos tunnistaa ilmastoasiat nykyisin tärkeäksi osaksi tilusjärjestelyä. Kuvassa 5 on esitetty tutkimuksessa tunnistettuja päästövähennyskeinoja, joita voidaan toteuttaa turvemilla Maanmittauslaitoksen toteuttamien tilusjärjestelyjen avulla.

Tilusjärjestelyssä on tähän mennessä laskettu hiilidioksidipäästöjä ainoastaan liikennepäästöjen pienenemisen osalta. Asiantuntijahaastatteluiden perusteella isommat mahdollisuudet hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi tilusjärjestelyissä nähdään turvepeltojen vähentämisessä ja kosteikkojen perustamisessa. Maapohjan päästöjen laskenta tulisi saada osaksi tilusjärjestelyn hyötylaskentaa.

Kuva 5. Päästövähennyskeinot turvemilla tilusjärjestelyn avulla (Rouhiainen, 2023).

Teema 2. Maapankin perustaminen

Toimenpide 1. Maapankin perustaminen

Jotta maapankki voisi toimia osapuolena tilusjärjestelyissä, tulisi perustaa maapankki. Maapankki tulisi laittaa hallinnollisesti pystyyn ja laatia sille säännöt ja toimintaperiaatteet. Haastatteluiden pohjalta voidaan esittää johtopäätöksenä, että maapankkitoiminnan organisoiminen olisi helpointa, jos maapankin järjestäjätahona toimisi valtio. Haastatteluiden mukaan maapankkitoiminnan toimijakenttä ei ole tarvetta laajentaa kuntiin.

Nykyisin Suomessa maapankkitoimintaa harjoittavat Makera, Metsähallitus ja Ely-keskukset. Jos halutaan perustaa uusi maapankki tai kehittää jonkin olemassa olevan tahon maapankkitoimintaa, tämä vaatii lainsäädännön ja toimintaperiaatteiden päivittämistä.

Toimenpide 2. Maapankkitoiminnan kehittäminen osaksi tilusjärjestelyä

Tilusjärjestelyjen tekeminen ja tilusrakenteen kehittäminen edellyttää toimivaa menettelytapaa tilusjärjestelyissä tarvittavan vaihtomaan hankkimiseen (Niskanen ym. 2021). Tähän ratkaisuna on ehdotettu maapankkitoimintaa.

Maapankkitoimintaa on ehdotettu yhtenä osaratkaisuna maatalouden pirstaleisen tilusrakenteen ja uusien turvepeltojen käyttöönottamisen haittojen vähentämiseksi (Niskanen ym. 2021). Jotta maapankkia voitaisiin käyttää tehokkaasti osana tilusjärjestelyprosessia, maapankille tulisi hankkia riittävästi vaihtomaata. Kyselytutkimuksen ja haastatteluiden pohjalta voidaan arvioida, että maanviljelijät olisivat halukkaimpia vaihtamaan turvepeltoja paremmin viljeltävään kivennäismaahan. Maapankille hankittavan vaihtomaan tulisi olla kivennäismaata, jotta se olisi viljelijöille houkuttelevaa vaihtomaata.

Maapankkia voitaisiin käyttää tilusjärjestelyssä siihen, että heikkotuottoiset turvepellot siirrettäisiin tilusjärjestelyssä maapankkiin ja vaihdossa luovutettaisiin maapankin vaihtomaata. Maapankki toimisi siis ennallistettavien paksuturpeisten maiden ostajana (Niskanen ym. 2021). Maapankki voisi tämän jälkeen toteuttaa turvemailla ennallistamistoimia tai vaihtoehtoisesti luovuttaa tai myydä maat eteenpäin maanomistajalle, joka olisi valmis tekemään turvemailla ennallistamistoimia.

Peltojen kiinteistörakenteen kehittämisohjelman osana on käynnistetty kokeiluhanke, jossa tilusjärjestelyjen tarpeisiin tehtävää maanhankintaa laajennetaan myös ilmaston ja ympäristön kannalta tärkeisiin maa-alueisiin. Muuhun, kuin tuotannollisiin tarpeisiin tehtävä maan hankinta mahdollistaisi mm. metsityksen, turvepeltojen ennallistamisen, kosteikkojen ja vesitalousratkaisujen tekemisen. Kokeiluhankkeessa kannustimena viljelijöille ympäristö- ja ilmastotoimien tekemiseen olisivat muun muassa se, että tilan tuotannollinen peltopinta-ala ei pienenisi ympäristötoimien vuoksi. Hanke toteutetaan vuoden 2022 aikana alkavilla yhdellä tai kahdella tilusjärjestelyalueella. (Tölli, 2022)

Teema 3. Hyvät pellot aktiiviviljelyyn

Toimenpide 1. Tilusjärjestelyprosessin avulla pellot aktiiviseen viljelyyn

Kaikki haastateltavat pitivät erityisen tärkeänä sitä, että tilusjärjestelyjen avulla on mahdollista saada olemassa olevat hyvät pellot aktiiviseen viljelykäyttöön parantamalla kiinteistöjaotusta.

Tilusjärjestelyprosessin avulla hyvät ja tuottavat pellot voidaan järjestellä aktiivisten viljelijöiden omistukseen ja sitä kautta aktiiviseen viljelyyn joko viljelijöille itselleen tai vuokrapelloiksi. Tämä myös vähentää osaltaan tarvetta uuden turvepellon raivaukselle.

Toimenpide 2. Kuolinpesän maiden lunastusmenettely tai kuulutusmenettely

Yhdessä asiantuntijahaastattelussa nousi esiin konkreettinen toimenpide, jolla kuolinpesien omistuksessa olevat pellot saadaan takaisin aktiiviseen viljelykäyttöön. Johtopäätöksenä voidaan nostaa esiin, että lainsäädäntöä maapankkitoiminnan osalta olisi tarpeen laajentaa niin, että luotaisiin lunastusmenettely, jolla peltoalueet, jotka eivät ole aktiivisessa viljelykäytössä, saataisiin lunastettua maapankille tai kuolinpesän muille osakkaille. Suomessa on paljon peltomaita, joilla ei ole varsinaista omistajaa ja jotka ovat jakamattomien kuolinpesien omistuksessa. Lunastus- tai kuulutusmenettelyllä voitaisiin velvoittaa kuolinpesät jakamaan kuolinpesän omistuksessa oleva kiinteä peltomaaomaisuus, joka ei ole aktiivisessa viljelykäytössä. Tällaiset alueet tulisi olla mahdollista lunastaa täyttä korvausta vastaan tilusjärjestelyjen tai halkomisen yhteydessä maapankille tai kuolinpesän jaossa muille osakkaille. Näin hyvätuottoiset pellot saataisiin aktiiviseen viljelyyn ja uusien turvepeltojen raivaustarve vähenisi ja vanhoja turvepeltoja voitaisiin saada pois viljelystä.

Teema 4. Viljelijöiden saaminen mukaan

Toimenpide 1. Tietoisuuden lisääminen tilusjärjestelyistä ja asenteiden muuttaminen

Tilusjärjestelyjen tulisi edelleen olla viljelijälähtöisiä, jolloin viljelijöiden pitää itse haluta osallistua tilusjärjestelyyn. Kyselytutkimuksessa tilusjärjestely koettiin maanomistajien keskuudessa positiivisena asiana, mutta myös vastustusta löytyy. Tämä osoittaa, että tilusjärjestelyn hyödyistä on kerrottava maanomistajille yhä laajemmin, jotta viljelijät haluaisivat mukaan tilusjärjestelyihin ja tilusjärjestelytoimitusten määrää saadaan tulevaisuudessa kasvatettua.

Haastatteluissa tilusjärjestelyjen yhtenä haasteena tunnistettiin se, miten tilusjärjestelyjen yhteydessä tehtävien ilmastotoimien edut saadaan osoitettua viljelijöille ja näin saataisiin viljelijöitä mukaan ilmastoimiin.

Maanmittaus viestii jo nykyisin laajasti tilusjärjestelyjen hyödyistä maanomistajille. Maanmittauslaitoksen lisäksi isommat elintarvikeyritykset voisivat osallistua osaltaan tietoisuuden lisäämiseen tilusjärjestelyistä ja erityisesti asenteiden muuttamiseen yhteistyöverkostojensa kautta.

Tietoisuuden lisääminen kosteikkoviljelystä olisi myös tärkeää. Kosteikkoviljely ei ole Suomessa vielä kovin laajasti käytetty menetelmä, koska markkinat kosteassa viihtyvillä viljelylajeille ovat vielä pienet ja tietoa on niukasti. Jotta maanviljelijät saadaan kiinnostumaan kosteikkoviljelystä, tarvitaan laajempaa tutkimusta kosteikkoviljelyyn sopivista lajikkeista, jotka toimivat juuri Suomen olosuhteissa. (Naukkarinen, 2021; Kekkonen ym. 2019).

Toimenpide 2. Ohjauskeinojen kehittäminen

Jotta maanomistajien olisi kannattavaa lopettaa turvepeltojen viljely ja luopua turvepelloistaan tilusjärjestelyn yhteydessä, tulee kehittää tehokkaita ja tarkoituksenmukaiset ohjauskeinot. Mahdollisia ohjauskeinoja ovat erilaiset tukiratkaisut, avustukset ennallistamistoimiin ja/tai kompensatiot heikkotuottoisten turvepeltojen poistamiseen viljelystä. Ohjauskeinot ohjaavat heikkotuottoisia turvepeltoja ilmaston kannalta parhaaseen käyttöön.

Ilmava-hankkeessa (Lehtonen ym. 2021) esitettiin päätelmänä, että turvepelloilta olisi saatavissa nopeasti päästövähennyksiä pienellä pinta-alalla siirtämällä heikkotuottoisia turvepeltoja pois viljelystä metsitettäväksi, vetettäväksi tai kosteikkoviljelyyn. Nykyiset tukijärjestelmät eivät kuitenkaan kannusta vähentämään päästöjä. Ilmava-hankkeessa todettiin, että tarvitaan maatalouden tukijärjestelmän uudistus ja/tai kotimainen kannustinjärjestelmä tai päästökauppa turvepeltojen poistamiseksi viljelystä. (Lehtonen ym. 2021).

Haastatteluissa tunnistettiin, että nykyiset maataloustuet ovat pinta-alaperusteisia, eivätkä tämän vuoksi kannusta turvepelloista luopumiseen. Jotta maanomistajan kannattaisi luopua turvepelloistaan ja lopettaa viljely turvepellolla, hänen tulisi saada riittävä kompensatio heikkotuottoisesta turvepellosta luopumiseen.

Jos turvepellot siirtyisivät tilusjärjestelyssä vaihtomaana toiselle viljelijälle, hänen tulisi saada taloudellinen kompensatio siitä, että ei enää viljele kyseistä turvepeltoa ja toteuttaisi sillä ennallistamistoimia. Lisäksi tilusjärjestelyissä maita siirretään nykyarvon mukaan. Viljelymaan arvo on paljon korkeampi kuin joutomaan arvo, joten tämä arvonaleneminen tulisi lisäksi kompensoida maanomistajalle.

Turvepeltojen poistaminen viljelykäytöstä olisi helppo toteuttaa osana tilusjärjestelyä, sillä näin saadaan isoin vaikutus olemassa olevilla resursseilla ja keinoilla. Tilusjärjestelyissä selkeänä toimijana on Maanmittauslaitos, joka toteuttaa tilusjärjestelyt Suomessa.

Ilmava-hankkeessa (Lehtonen ym. 2021) yhtenä maankäyttösektorin konkreettisena ilmastotoimenpiteenä esitettiin erilaisia kannustimia saada viljelijät muuttamaan turvepeltojensa käyttötapaa. Ilmava-hankkeen mukaan päästövähennys voidaan saada aikaan nopeasti, jos viljelijät saataisiin erilaisin kannustimin muuttamaan turvepeltojensa käyttötapaa yhteensä 50 000 hehtaarilla. Heikkotuottoisten turvepeltojen poistamista viljelystä ja niiden peltoalan perusteella maksettavista maataloustuista luopumiseen voisi kannustaa ilmastopalkkioin. Vähiten päästöjä tuottavaan kosteikkoviljelyyn ja vettämiseen voisi kannustaa korotettua maataloustukea maksamalla. (Lehtonen ym. 2021)

Uusien turvemaiden raivaaminen pelloiksi lisää kasvihuonekaasupäästöjä. Ohjauskeinoja tarvitaan myös varmistamaan, että uusien turvepeltojen raivaamista saadaan vähennettyä tai lopetettua kokonaan. Ehdottomat kiellot voisivat kuitenkin haastaa maanomistamiseen liittyviä perusoikeusongelmia, minkä vuoksi aiemmissa raporteissa on ehdotettu sopivammaksi ohjauskeinoksi esimerkiksi maankäyttömuodon muutoksen maksullisuutta. Asteittain nouseva maankäytön muutosmaksu on ollut myös MTK:n ilmastokartassa esitetty toimi, jolla pellonraivauksen määrää saataisiin vähennettyä. (Niskanen ym. 2021).

Teema 5: Tavoittila

Toimenpide 1. Heikkotuottoisten turvepeltojen viljelyn lopettaminen

Turvepelloilla on valtava potentiaali maatalouden hiilidioksidikaasupäästöjen vähentämiseksi. Heikkotuottoisten peltöjen siirtäminen kosteikkoviljelyyn, niiden vettäminen ja/tai jättäminen pois viljelykäytöstä on tunnistettu turvepeltomaiden tehokkaiksi päästövähennyskeinoiksi (Lehtonen ym. 2021).

Tässä tutkimuksessa on tunnistettu, että tilusjärjestelyllä ja maapankkitoiminnalla voitaisiin siirtää heikkotuottoisia turvepeltolohkoja pois viljelystä ennallistettavaksi, metsitettäväksi tai vetettäväksi. Heikkotuottoisia turvepeltolohkoja voitaisiin tilusjärjestelyn yhteydessä ostaa maapankkiin. Lisäksi tulisi kehittää ohjauskeinoja ja kompensatioita viljelyn lopettamiseksi.

Toimenpide 2. Turvemaiden ennallistaminen, metsittäminen ja vettäminen

Tässä tutkimuksessa on tunnistettu, että tilusjärjestelyllä ja maapankkitoiminnalla voitaisiin siirtää heikkotuottoisia turvepeltolohkoja pois viljelystä ennallistettavaksi, metsitettäväksi tai vetettäväksi. Heikkotuottoisia turvepeltolohkoja voitaisiin tilusjärjestelyn yhteydessä ostaa maapankkiin. Maapankki voisi ohjata turvemaat maanomistajille, jotka haluavat toteuttaa alueilla ennallistamistoimia. Jotta ennallistamistoimet varmasti toteutettaisiin, näitä toimia tulisi avustaa tai kompensoida ja valvoa.

Toimenpide 3. Hiilikrediittijärjestelmän kehittäminen

Ruuantuotanto hiilineutraaliksi hiilimarkkinoiden avulla (RUUHI) -tutkimushankkeen päätavoitteena on kehittää ja pilotoida keinoja kohti hiilineutraalia ruuantuotantoa, jossa hiilineutraalisuus on osa taloudellista toimintaa. Osana RUUHI-tutkimushanketta kehitetään ja pilotoidaan hiilikrediittijärjestelmä ennallistettavien ja metsitettävien turvealueiden päästövähennystoimien ympärille. Tämä voisi olla yksi tapa saada heikkotuottoisia turvepeltoja pois viljelystä.

Jos turvepellot ja niillä tehtävät päästövähennykset olisivat osa tulevaa hiilikrediittijärjestelmää, se ei välttämättä kannustaisi maanomistajia osallistumaan tilusjärjestelyihin, jossa maanomistajat luopuisivat omistamistaan turvepelloista. Sen sijaan hiilikrediittijärjestelmä voisi kannustaa viljelijöitä pitämään turvepellot omistuksessaan ja tekemään niillä ennallistamistoimia osana hiilikrediittijärjestelmää.

Hiilikrediittijärjestelmän ja tilusjärjestelyjen yhteensovittaminen vaatisi sitä, että tilusjärjestelyissä arvojen pitäisi jollain tavalla vastata toisiaan, eli turvepeltojen arvon tulisi olla sama tilusjärjestelyssä kuin hiilikrediittijärjestelmässä. Hiilikrediittijärjestelmä voisi toimia osana tilusjärjestelyä: jos arvotetaan hiilen hintaa, niin turvepellon arvo määräytyisi maatalousarvon lisäksi myös hiilikrediittijärjestelmän arvon mukaan. Tilusjärjestelyprosessin sujuvuuden kannalta helpointa olisi, jos hiilikrediittijärjestelmän ylläpitäjä olisi valtio.